

stemmelserne om oprettelse af ankenævnet først virkning fra et tidspunkt, der fastsættes af ministeren for Grønland. Motiveringen herfor er, at det på nuværende tidspunkt er vanskeligt at danne sig et skøn over antallet af klager over skatterådets kendelser. Hvis det skulle vise sig, at antallet af klager overstiger, hvad domstolene kan behandle, er det tanken at sætte reglerne om ankenævnet i kraft.

Til § 52.

Det foreslås, at klageren skal have adgang til mundtlig forhandling i de tilfælde, hvor klagen omhandler skatterådets kendelse vedrørende skatteansættelsen. Dette forhindrer ikke, at nævnet af egen drift opfordrer en klager til at give personligt fremmøde, hvis sagens omstændigheder tilskynder dertil. Som det vil fremgå af forslaget § 63 har klageren derimod ikke adgang til mundtlig forhandling med nævnet, når klagen vedrører skatterådets kendelse om slutskattens beregning.

Til § 53.

I § 53 foreslås, at ankenævnet alene skal tage stilling til det eller de påklagede forhold. Skatterådet vil derfor ikke være afskåret fra at tage andre forhold vedrørende samme indkomstperiode op til revision, hvorefter indbringelse for ankenævnet atter kan finde sted.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 14 i forretningsordenen for Landsskatteretten.

Til § 54.

Det forudsættes, at ministeren for Grønland udarbejder en forretningsorden for ankenævnet med angivelse af reglerne for nævnets virksomhed og for tilknytning af medhjælp m. v.

Til § 55.

Ved forslaget § 55 gives der klageren adgang til af landskassen at få hel eller delvis dækning for de omkostninger, som klagesagen har påført ham.

Bestemmelsen udelukker ikke, at skatteråd eller ankenævn på forhånd tilsiger den skattepligtige dækning af omkostningerne, hvis rådet eller nævnet lægger vægt på skatteyderens personlige fremmøde.

Til § 56.

Indtil det tidspunkt hvor bestemmelserne om ankenævnet får virkning, skal skatterådets kendelser vedrørende skatteansættelse og skatteberegning indbringes direkte for Grønlands landsret.

Reglen svarer i princippet til bestemmelserne i landsskatteretslovens § 13 a, stk. 1, 2. pkt. og § 15, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den praksis der følges i Danmark. Når undskyldende omstændigheder foreligger, undlader Finansministeriet nemlig at nedlægge afvisningspåstand, hvilket medfører realitetsbehandling af sagen ved domstolen.

Stk. 3 svarer til landsskatteretslovens § 13 b, stk. 1, 2. pkt.

Til § 57.

På grundlag af skatteansættelsen foretages beregningen af den endelige skat efter fradrag af eventuelt personfradrag. Ved beregningen anvendes udskrivningsprocenten for kommuneskatten. Hvor beregningen og udskrivningen af slutskatterne skal foretages vil afhænge af tekniske overvejelser vedrørende eventuel anvendelse af EDB.

Til §§ 58-60.

Til brug ved modregningen skal den lokale skatteadministration i kommunerne hvert år indsende en opgørelse til skatteinspektoratet over de pr. 1. juli indbetalte foreløbige skatter, der vedrører det foregående indkomstår.

Modregningsreglerne i § 58, stk. 1 svarer i princippet til kildeskattelovens § 60, stk. 1. Modregningen vedrørende B-skatter afviger imidlertid fra kildeskattelovens regler. Efter § 58, stk. 1, nr. 2 modregnes kun beløb, der rent faktisk er indbetalt. Man har ikke fundet det hensigtsmæssigt at modregne de fulde beløb, således som det sker i Danmark, hvor de ikke-betalte beløbs karakter af restancer fastholdes.

De ikke-betalte rater af B-skat vil blive opkrævet som restskat med tillæg af 8 pct. Tillægget er ikke fradragsberettiget, jfr. § 23.

Bestemmelserne i §§ 59 og 60 svarer i princippet til kildeskattelovens §§ 61, 62 og 62 A, stk. 1 og 2.

Til § 61.

Bestemmelsen i § 61 vedrører de juridiske personers skattebetaling. Da der i disse tilfælde ikke er tale om foreløbige skatter, opkræves hele beløbet ved skattebillet til betaling den 1. november i slutligningsåret med betalingsfrist til den 20. i samme måned. Dette svarer til bestemmelserne i selskabskattelovens § 30, stk. 1 og 3.

Til §§ 62 og 63.

Forslaget bestemmelser vedrører klageadgangen med hensyn til ansættelse og beregning af slutskatterne. § 57 hjemler klageadgang til skatterådet, men pålægger ikke skatterådet at revidere de fremlagte dokumentationer. I konsekvens heraf er der ikke udtrykkelig tillagt skatterådet adgang til at indhente dokumentation og bevisligheder, ligesom